

1. Když nic mi běží k ničemu a hlava bolí záští,
jistě k jiné nebo k jinému poznovu
spěchá ve vší skromnosti a věčně šedém plášti
jedna ženská s taškou radostí k domovu.

R1: Možná je to ta, kterou mám rád,
a možná je to ta, kterou miluju.

2. Na kůlu vprostřed pokoje mám nahou dívčí kresbu
a někdy po ní toužím jako po soše,
má v sobě sílu levhartic i přízrak písní z Lesbu
a každou ranou víc a víc rozkoše.

R1:

3. Jak skoupá je má nenávist, když nedovedu střílet,
jak skoupá je má hrdost někde na mezi,
místo jizev na duši jen fleky z rybích filet
a místo čáry života hovězí.

R2: Možná je to tím, že to mám rád,
a možná, že jsem jen malej darebák.

R2: